

WE CZWARTEK DNIA 25. LUTEGO 1796.

Z Medyolanu dnia 26 Stycznia.

Generał Beaulieu wyiedzie w lada dzień do głównej kwatery do Pawia. — Wszystkie wiadomości o zawieszeniu broni były bez żadnego fundamentu. Na d. 19 t. m. posunęło się jeszcze 200 Francuzów pod Colseria, ale z stratą zostali od Sardyńskich wojsk odpędzonymi. — W krótkości tu bydź zaprowadzone krajowe billety każdy od 200 ryńskich, ze 4. procenty prowizyi.

Z Paryża d. 1. Lutego:

„Ze wszystkich stron, mówi tutejsza urzędowa gazeta, spieszy teraz pierwszey rek wizycyi młodzież, która na chwile przez zdradzieckie namowy wstrzymaną była, do swoich chorągwi. Minister wojenny przedsięwziął już takie środki, iż naszym armióm niebędzie na potym na potrzebach zchodzić, przez co tylko było opóźnienie w marszach i przeszkoda do zwycięstw. Takim sposobem postępując, znajdą nieprzyjaciele nasi przy otwarciu następującej kampanii daleko liczniejsze i lepszy wycwiczone armie, i doświadczą zaraz wielkości żrzołdeł wolnego ludu.“

Dyrektoryat dobrał sobie już reprezentanta Ramel, członka rady pięciuset na ministra skarbowego: Ramel przyjął ten urząd; ale Lecoulteux de Cantelue miał go przed nim odrzucić. Wybor Ramela znajduie wiele pochwały, ponieważ jest

znany z dobrego patryotyzmu i znaomości tego rodzaju wiadomości.

Będą teraz sprzedawane wina za gotowe pieniądze, po przeszłym Xiu Orleańskim, iako też i sprzęty po Robespierze; ale te niewiele znaczą; ta poczwara była bardziej chciwa na krew i znaczenie iak na bogactwa.

Kawaler Rougeville, który był do więzienia Królowey wrzucił gwoździć, w którym ukrył billet, podając iey w nim sposoby do ucieczki, siedzi już od 4 miesięcy w Conciergerie, a nie robię mu procesu.

Stosownie do rozolucyi dyrektoryatu, ma bydź nieodwłocznie zdany raport o stanie wszystkich do Rzeczypospolitey należących magazynow.

W mennicy białą teraz złotą i srebrną monetę; srebrną białą po 5. 6. liwrow sztuka. Ziedney strony jest na niey dębowy wieniec z napisem: *Francuzka Rzeczpospolita*, a z drugiey Herkules, który łączy razem ręce wolności i równości, z napisem na okóło: *Jedność i siła*.

Obywatel Desportes został mianowany rezydentem do Genewy, gdzie już się raz znaydował, a terazniejszy rezydent Resnier powroci znowu nazad na archiwistę zagranicznych związkow.

Wydawcy 6. dziennikow, którzy byli niedawno aresztowani, zostali już uwolnieni. — Sławny Gretry drukuje teraz kostem narodowym dzieło o muzyce *drammatycznej*.

Jest rozkaz dyrektoryatu, iż nikt nie-
może być dopuszczonym do tutejszej
gieldy, poki się niewywiedzie iż zapłacił
swoję część do przymuszonej pożyczki.
Przez świeżą rezolucją wyiał dyrektoryat
od tego rozkazu wszystkich cudzoziem-
skich kupców; ci mogą każdego czasu iść
na giełdę, byleby tylko swoje paszporty
okazali. — Przeszły minister skarbowy
Faypoult, słyhać iż ma iść do Konstanty-
nopola na posta Francuzkiego.

W Lyonie panuje teraz zupełna spo-
kojność. Tamtejszy kommissarz Rever-
chon, został za przedsięwzięte tam śródki
denuncyowanym. Z tey przyczyny kazał
ogłosić swoy list, w którym między in-
nemi wyrazami przywodzi: "Ja się teraz
znayduję pomiędzy dwiema ogniami, mię-
dzy wściekłością royalistów i głupstwem
patryotow; lecz nigdy niezboczę z drogi
sprawiedliwości. Znam to, iżem przez
moje użyte śródki uratował Lyon i po-
bliskie departamenta od ruiny; z reszłą
zdam ze wszystkich moich czynności dy-
rektoryatowi sprawę. — Lecz pomimo tego
wynosi się jeszcze wiele kupcow z Lyonu
do Szwyjcar. Nowy kommandant Lyonu
jenerał Carteaux kazał zwalić wystawioną
pamiętkę offiarom Collot d'Herbois.

Kommissarz dyrektoryatu Freron wszedł
z znaczną liczbą woyska pod kommandą je-
nerała Gouvion i ze czterma armatami do
Aix, dla zaprowadzenia tam takich samych
odmian, iakie Reverchon w Lyonie do skutku
doprowadził.

Dla lichwiarstwa i łakomstwa entre-
prenerow, którzy z rządem mają do czynie-
nia, jest luidor daleko droższy w Paryżu
iak naprzykład w Lyonie, w Bordeaux &c.
Ci używają wszelkich sposobów, aby iak
naybardziej powiększyć cenę pieniędzy, i
taxują ich sobie, podług ceny afsygnatów.
A ponieważ ich zakupuia w departamen-
tach gdzie daleko w niższej cenie są, więc
cała ta różnica idzie naturalnie na przy-
tek entrepreneurów.

Ze złapanych 4 dowodzców Szuanow
w zamku Breguigny przy Rennes, kommis-
sya millitarna skazała 3 na śmierć, a czwar-
tego nazwiskiem Rallet na wyprowadzenie.

Zamiarem ich było opanować Rennes, gdzie
mieli bardzo wielu wzmowie z sobą mie-
szkańców. Przez korespondencją Pui-
saye, która w ręce republikanom wpadła,
jest bardzo wiele osób tak w Rennes iak i
innych pobliskich miasteczkach wystawio-
nych na niebezpieczeństwo. Wieść iako-
by się PUISAYE utopił, niepotwierdziła się.
Puisaye i inni woźlowie Szuanów tytułu-
ją się: jeneralna Rała jako icko-Królew-
skiej armii, w Bretanii i pobliskich okoli-
cach, umocowana od brata Królewskiego,
jenerał leytnanta Państwa, na mocy dane-
ney sobie władzy od J. K. M. Poznaydo-
wano bardzo wiele odezw, do jenerałów
Republikańskich i żołnierzy; wszystkie
ściągaia się do wiadomej deklaracyi Lud-
wika XVIII., w której wszystkim Fran-
czuzom swoję łaskę przyrzeka.

Na wiadomość iż w Bruxellii i po in-
nych miastach luidor po 600 liwr: płacą,
wyjechało ztąd bardzo wielu lichwiarzy z
luidorami, aby ich za afsygnaty przedać,
a te tu znowu z znacznym zarobkiem, tym
co ich do przymuszonej pożyczki potrze-
buia nazad odprzedać.

Dyrektoryat wydał nowy rozkaz, a-
by wszystkłą młodzież która się od pierw-
szej rekwiżyi stara wykryć, natychmiast
łapać, a tych którzy się ukrywaią żeby
więzieniem ukarać.

Żeby niebydź zawsze w potrzebie ku-
powania pieniędzy, umocował rząd naro-
dowy skarb, aby część swoich wydatków
zastępował nazwanemi biletami *rescrip-
tions*. Te reskrypcye, są to bilety, czy-
li afsygnacye dawane na niezapłaconą ie-
szcze przymuszoną pożyczkę, i na nie-
sprzedane narodowe lasy &c. We 3 mie-
siacach, mają bydź od narodowego skar-
bu wykupione, i są we wszystkich kaf-
sach na przymuszoną pożyczkę, podatki i
za dobra narodowe przyjmowane. Te
bilety na bieracego ie, są na 1000, 500,
250 aż do 50 liwrów metalowey wartosci.
Wykupienie ich na wyznaczony termin,
tak jest uregulowane, iż stosownie do ob-
wieszczenia skarbowego ministra, inne
czynności skarbu narodowego nic na tym
niecierpią. Podług tego obwieszczenia

one mają ułatwić przymuszoną pożyczkę, zastąpić po części gotowe pieniądze, i ułatwić bieg afsygnatów &c. Wczora traciły już te bilety 40 procentów. Naywięcej niemi płacą liwerantom; ale kilku ich słysząc iż się niechęcią więcej podeymować liwerantów.

Minister wojenny Aubert Dubayet wydał do woiennych agentów list, w którym wszystkich zaprasza, jeżeli się który oddalił aby na swoje miejsce zaraz powrócił. "Wiadomo wam obywatele, wyrazy tego listu, iż od waszej jednostajności i dopilnowania przedsięwziętych środków, siła armii, a zatem i dobro narodu zawisło. Wyrwicie ze wstydu próżniactwa i występnego buntownictwa, ową nie baczną młodzież, która na łonie obojętności zapomina iż ma oyczyzną do obrony, iż ma prawo do nabycia uszanowania, i uwieńczenia się laurami. Oyczyzna oczekuje od was prędkiej pomocy, a bądźcie pewni od niej wdzięczności, zato iż wam będzie winna swojej spokojności, swoje szczęście i swoje zwycięztwa."

Słysząc iż minister policyi odebrał zlecenie, aby miał oko na klub Panteonu. Co wieczór zgromadzała się jakobińskie kupy na plac grewu i port au change. Wczoraj znieważali bardzo niektóre członki dyrektoryatu, a naybardziej są zaintryżeni na Rewbella za jego mowę z 21 Stycznia, gdzie przytoczył, iż rząd strachu niepowróci więcej.

Było tu już wiele zakładów poczynionych, iż przed 1 Maia t. r. przydzie do powszechnego pokoju; lecz teraz zniknęły wszystkie nadzieje. Mówią tu za pewną rzecz, iż minister jednego neutralnego mocarstwa proponował P. Pittowi imieniem Rzeczypospolitey, otwarcie pod bardzo prostemi warunkami negocyacji pokoju; ale P. Pitt odrzucił zupełnie podobne propozycje; zkad można wnosić, iż nie miał ochoty przystąpienia do pokoju, i Królewskie poselstwo niebyło do parlamentu tylko dla uspokojenia ludu, który krzyczy o pokój. Także i Dworowi Wiedeńskiemu uczynione od Rzeczypospolitey propozycje do pokoju, przez posła Duńskiego,

zostały zupełnie odrzucone; zaczynają wojna będzie iak nayżywiej popieraną.

Tuteysze pisma przywodzą, iż w sekretnym wydziale rady pięciuset, była mowa i opowiększeniu pensyi deputowanych, że z tey okazji powstały wielkie spory i Talliena nazywano mordercą 2 Septembra; ale nakoniec miano oznaczyć pensyą deputowanych, która dotąd 3000 Myryagramów, albo 613 centnarów pszenicy wynosiła na rok, 40,000 liw: na miesiąc. Także miał dyrektoryat oznaymić radzie w tym wydziale o daremnym swoim usiłowaniu do zrobienia pokoju.

Dyrektoryat kazał zamknąć ogród pałacu Luxemburg, i nikt niemoże tam chodzić spacerem, tylko ten, który ma na to kartę od dyrektoryatu. Znany prezydent podczas 5 Octobra sekcji Lepelletier, St. Julien, został nakoniec wydobyty z swego ukrycia, tu do Paryża przyprowadzonym, i stanął już przed swemi sędziami.

Z młodzieży, która się chce przed pierwszą rekwizycją ukryć, znajdują się najwięcej w Paryżu. Nigdy tu jeszcze niewidziano tyle ludzi z okularami chodzących po ulicach iak teraz: młodzież użyła tego fortelu, iż niedojrzy na oczy, aby się przynajmniej na kilka dni uchroniła od tego fatalnego wyroku. Niektórzy stają się z tey samey przyczyny zupełnie głuchemi, kiedy się ich o lata pytaia: ale wszystkie te wybiegi na nic się zdadzą. Teraz tu wybierają takim samym sposobem młodzież, iak i maytków w Anglii. Gdziekolwiek na ulicy napadnie gwardysta narodowy, albo żołnierz iakiego młodego człowieka, bierze go zaraz i prowadzi do naypierwszey wachszuby; a jeżeli się broni, to jest zaraz dziesięciu innych żołnierzy napogotowiu.

Czujemy już tu dobroczynny wpływ lepszej policyi: wszystkie publiczne miejsca i mosty, które od kilku lat nie były zamiatane, są teraz od naietych do tego ludzi codziennie czyszczone.

Przed kilką dniami, zostało dwoch ludzi w tuteyszym kryminalnym sądzie za złodziejstwo na 16 letnie kadyany skazanych. Kiedy im prezydent wypyznął for-

mułę przeczytał iż mogą od tego wyroku appellować, jeden z nich odezwał się: Ja appellię do Ludwika XVIII. Ta śmiałość wzbudziła we wszystkich przytomnych nieukontentowanie, i domagano się, aby go za jego zuchwałość ukarać; aleć prezydent zaspokoił wszystkich swoją dowcipną odpowiedzią względem takowej appellacyi.

” Odkryto tu teraz, i mówi dziennik *Pami des loix*, nowy spiszek, albo raczej kontynuacją spisku 1793, przez który nie tylko Besanson &c. ale i całą południową Francją chciano zdradziecko oddać emigrantom. Dowodczy tego spisku zostali o jednym czasie w różnych miejscach poaresztowani; Lyon grał znowu najpierwszą rolę w tej robocie, i dla tego przedsięwzięte tam środki były bardzo potrzebne. Głową całego spisku był emigrant, przeszły margrabia de Besignan, który był najprzód jako emigrant aresztowany i do Paryża zaprowadzony; ale Rovere będąc pod ów czas prezydentem wydziału bezpieczeństwa i wiedząc o całym układzie kazał go na wolność wypuścić.

Ramel proponował radzie pięciuset wystawić pamiatki sztukom i naukom, która jeżeli do skutku przyjdzie, przydzie wszystkie tego gatunku w starożytności. Radził aby złączyć pałac nayodowu z Luwrem przez nową galeryą wzdłuż ulicy Honoryusza; w tym nowym budyńku, mają być mieszczona wszystkie narodowe bogactwa w sztukateriach &c. Rada wyznaczyła kommissyą do roztrząśnienia tego projektu.

Generał Hoche żeby zaprowadził porządek w Wandzie, rozkazał, iż każda gródma, jeżeli w iey rozległości zostanie jakie zabójstwo popełnione, zapłaci 10,000 liw: kary w gotowych pieniądzech lub zbożu.

W poselstwie, które dyrektoryat niedawno względem wysłania kommissarzów do kolonii do rady pięciuset postać, tłumaczy się w tym sposobie: ” Zdradziecka chytrość nieprzyjaciół rewolucyi, dopięła tego, iż niemal wszystkie kolonie w zachodnich Indyach, wpadły w ręce rządu Angielskiego, nayokrutniejszego naszego nieprzyjaciela; lecz powszechna wolność

murzynów odmieniła wnet postać rzeczy. Już owi ludzie, którymście wrócili ich naturalne prawa, odzyskali w Antilach swoje ogniska nazad, i nabawili strachem swoich nayokrutniejszych nieprzyjaciół. Jeżeli Anglik, dumny ze swoich nowych posiłków, podchlebia sobie iż potrafi wszystko w zachodnich Indyach podsiebie podgarnąć, to nierównie wolność i wdzięczność w owych murzynach, że z waszej dobroczynności pozyskali ocyzżnę, braci w nas, i spolne prawa do obrony, pomnoży nasze siły. Nasze ustawy, które się razem i ich stały, znajdują w nich mścicieli i podporę; ale potrzeba, żeby wszystkich pożytków naszej szacowney konstytucyi uczestnikami byli. Czyż uwierzycie Obywatele Prawodawcy, iż ci nowi kolonisci, podniesieni od was do godności człowieka, uwiedzeni zdradą, wątpią ieszcze żeby ich Francya doprawdy zostawiła przy używaniu ich praw? Musiemy więc przez wysłanie nowych kommissarzy utwierdzić powszechnego ducha wolności w koloniach. Wolność uratowała Francją; ta sama wolność może też przez zapał i cuda, których dokazuje uratować nasze kolonie. Spieszmy się zniszczyć ostatnie nadzieje owych zastarzałych nieprzyjaciół wolności i równości, którzy chociaż wygnani z ziemi Francuzkiewy, nieporzucili jednak projektu zruynowania naszych kolonij i dotrącenia ich znowu w niewolę. Pod panowaniem wolności, we dwóynasob pomnożą się płody naszych kolonij, i plon pszenicy doydzie aż do Francyi, chociaż nie będzie krwią niewolników z farbowany. Obywatele Prawodawcy dyrektoryat zaklina was, żebyście obrócili swój wzrok na wielkie uzbraiania Anglii i na przemagające iey siły, które w ten czas tylko przewycięzemy, kiedy śmiałość i przedkość z madrością połączemy. ”

W zachodnich Indyach zabrał kapitan Renaudet dwa Angielskie okręty z Afrykańskimi murzynami, na jednym było ich 250, na drugim 200. Zawiozł ich do St. Domingo, gdzie natychmiast odzyskali swoją wolność i że łzami dziękowali za nią swemu wybawicielowi.

 W E C Z W A R T E K D N I A 25. L U T E G O 1796.

Reszta z Paryża d. 1. Lutego.

Na sefsyi 26 rady pięciuset, Baudin mowii bardzo przeciwkomłodzieży wymykającej się od pierwszej rekwiżycyi. Proponował nakoniec, aby wszystka młodzież która zajęta w rekwiżyi na dzień 5 Marca stanęła przy armiach i żeby się z tamąd pod karą wyprowadzania żaden nieodałał poki formalnego abszytu niedostanie. Ci którzyby się temu wyrokowi sprzeciwili. mają ich dobra bydź na rzecz inwalidów zkonfiskowane, a officjaliści, którzyby nie wykonali ustaw rekwiżycyynnych mają bydź na wyprowadzenie skazani.— Rada rozkazała aby te propozycya wyznaczona iuż nato kommiśya roztrzaśła.— Na zasze poselstwo dyrektoryatu, względem rekwiżycyi koni do woyska, proponował na tey samey sefsyi Dubois Crance, aby wszystkie konie, które tylko do parady i zabawy służą, a do rolnictwa nienależa wziąć w rekwiżycya. Oprócz tego ma bydź z każdego kantonu Rzeczypospolitey 30 koń wzięty, i podług ugody z administracyami gotowemi pieniędzmi, lub w asygnatach podług ceny zapłacony.— Rada nakazała druk tych propozycyi, a potym dopiero roztrzasane będą.

Po długich sporach odrzuciła rada starszych większością głosów, rezolucyą rady pięciuset, podług której miały bydź dobra rodzicow emigrantów, osobliwie tych, którzy dzieciom swoim do emigracyi dopomagali sekwestrowane.

Dnia 29 Stycznia zakończył się jeneralny sekretny wydział rady pięciuset.

Ramel wszedł zaraz na mownicę imieniem kommiśysi skarbu. "Włożyliście na nas, rzekł, ważny obowiązek ażebyśmy wszystko co tylko do zastąpienia wydatków Rzeczypospolitey i sposoby do tego rozpoznali. Wasze źródła są wielkie i skuteczne, a pomiędzy niemi naypierwsze miejsce trzymają asygnaty. Podniesiecie ich kredyt, a zaspokoicie wszystkich dobrych obywateli, którzy całą nadzieję w was położyli. Rozkazaliście, żeby malsa w biegu będących asygnatów nieprzechodziła 40 tysięcy millionów i myśmy dołożyli starania, aby nad tę przeznaczoną summę, ani o 10 su niebyło więcey wybitych asygnatów. Dzień ten, w którym będą spalone błachy asygnatów, będzie zapewne dla całej Rzeczypospolitey dniem wiecznie pamiętnym. Asygnaty zrobiły z resztą rewolucyą; zwały tron i utworzyły nam wolność. Utrzymały okręt kraju, i będą mu teraz za kotwicę w porcie służyć; jesteśmy przekonani iż malsa ich będzie się codzień zmniejszać.— Po skończonym raporcie wydała rada następujący dekret: Formy i wszelkie narzędzia, które służyły do robienia asygnatów, mają bydź 19 t. m. (Niwos, 8 Lutego) publicznie i uroczyście w przytomności kommiśsarzow dyrektoryatu spalone. To samo ma nastąpić z temi asygnatami, które dotąd wesły, i nazmniejszenie do 40 tysięcy millionów summy służyć mają. Pierwszego i szesnastego każdego miesiąca będzie zrobiony i wydrukowany zawsze stan asygnatów.— Voublanc, który jako mający udział do spisku 5 Octobra, został

od kommissyi militarney na śmierć skazanym, aże wprzód był wybranym na deputowanego, żądał tedy aby był do ciała prawodawczego przyjetym, i potem dopiero podług formy konstytucyney sądzonym. Po długich sporach przystąpiła rada na jego żądanie do porządku dniowego.

Na sessyi 31 rady pięciuset, żądał in stytut narodowy aby dekret konwencyi 1793, którym nakazała żeby ciało sławnego filozofa Kartezjusza do Panteonu przeniesione zostało, był wykonanym. Wyznaczono do tego kommissyą, aby radzie i inne projekta tyżące się instytutu przyniosła. Członkami tej kommissyi są: Chenier, Daunon i Gregoire. — Deputowany Simeon był obwinionym, iż on jest jeden z drayców którzy Tulon oddali Anglikom; na to obwinienie przystąpiła rada do porządku dajowego. — Camus przydany za członka do kommissyi, która ma ułożyć etat wydatków i przychodów rzeczypospolitey.

Z Włoch dnia 28 Stycznia.

Angielska flotta admirała Jarvis znajduje się znowu w Fiorenzo; oddział iey ze 2 liniowych okrętów, 4 fregat i 6 kutrów złożony krąży około Tulonu. Ten zabrał już kilka do Marisylii przeznaczonych okrętów; ale zato zabrał Francuzki kaper, Angielski okręt do Neapolu przeznaczony, którego ładunek 200,000 cekinów wartą. — Obywatel Villars, który dotąd jako rezydent w Genui zostawał, jest wyniesiony z 12,000 liw. pensyi, na tamtejszego pełnomocnego Francuzkiego ministra. — Wielki Xąż Toskański zrobił P. Seralti swoim pierwszym ministrem. — Cezarski generał Argenteau, uda się do Medyolanu, gdzie stosownie do jego żądania ma sąd woyskowy rozpoznać jego postępek. Regiment Cezarski Schmiedfeld, któremu wiele do przyżyczenia się do ostatniego nieszczęścia przypisywano, otrzymał przywracającą jego sławę dla siebie deklaracyą. — Król Neapolitański posła jeszcze jeden regiment jazdy do Lombardy. — I w Genujskim czynią Francuzi tak rekwizyie iak i we Fran-

cyi. W Oneglia przedała Francuzi wszystkie dobra emigrantow, i mieszkańcy muszą im dwie trzecie część swego zboża oddać. — Papież przyszedł już do zdrowia.

Z Frankfortu dnia 6 Lutego.

Z Cezarskiej strony robią znowu potrzebne przygotowania do przyszłej kampanii. W Manheimie robią kilka set tysięcy ładunków.

Około Erentbreitsztejn, obiał teraz jenał Haddik kommendę nad Cezarskimi woyskami. Xże Wirtemberski p. iechał z tamtąd do Manheimu, gdzie tam któryś czas zabawi. Kiedy 30 Stycznia do Neuwied iechał, wystrzeliła do niego więcej iak 20 razy Francuzka pikietą. Dano Francuzkiemu kommandantowi w Koblenc o takowym zgwałceniu zawieszenia broni znać, który zaraz przyrzekł zrobić zupełną zadowolacyą. — Cezarski regiment Arcy Xcia Józefa, poszedł z Brysgau do Włoch.

Położony między Mozą i Renem kray, musi do przymuszony Francuzom pożyczki 40 millio: a Koblenc sam 600,000 liw. złożyć. Niemal wszystkie konie zabrali Francuzi w tych kraiach, gdzie stoją w rekwizyą.

W Manheimie jest teraz spolnie złożona Cezarska, Pfalcka prowiantowa kommissya. Minister tamtejszy Oberndorf cierpi bardzo na podagrę.

W kraiach Dwomostow i innych ciągną Francuzi wciąż swoje uzbrojania na przyszłą kampanią.

Z Hagi dnia 6. Lutego.

Od dnia wczorayszego niemasz już ani większości, ani mniejszości za zwołaniem konwencyi narodowej. Skoro się Fryzlandya dla zasłych tam rewolucyi nakłoniła przystąpić do zwołania konwencyi narodowej, oświadczyli także wczoray deputowani Zelandya jeneralnym Stanom, iż i ich prowincya zezwała na zwołanie konwencyi. Lud Zelandzki chciał koniecznie konwencyi; zapobiegając więc wszelkim nieprzyzwoitościom, musieli iego reprezentanci na nią zezwolić. Już teraz

wszystkie 7 prowincyi, nawet Drente i hollenderska Brabancya zgodziły się na dawną upragnioną konwencyą, i wszędzie się krzątaią, aby się mogła na 18 Lutego zgromadzić, chociaż to trochę krótki czas. Amsterdam zakończy dziś wybor 420 elektorów w 14 dystryktach, a iutro przystąpią do obrony reprezentantów.

Już jest zdecydowane, iż przeszły pensonista van de Spiegel, będzie osadzony jako więzeń stanu w zamku Woerden.

Dwoch Francuzów, którzy pod Harlem blich okradli, i corkę Blicharza pobili, zostali wczoraj za woyskowem dekretem roztrzelani.

Stychać iż 9. t. m. mają się tu zjechać ze wszystkich prowincyy deputowani, dla urządzenia siły zbroynny obywatelskiej.

Nasz minister Blauw pisze nam z Paryża, iż wszystkie nadzieie do pokoju iuż znikły, i że Francuzi otworzą w krotce w 300,000 woyska nową kampanią nad Renem.

Został nakoniec Rotterdamski Hood-officer von Stavern od swego aresztu uwolnionym; ale musi 10,000 Zł: kaucyi do roku złożyć.

Z Genui dnia 26 Stycznia.

W Korsyce co raz to większe przeciwko Anglikom powstaia rozruchy. W korti regiment Korsykański będący na żołdzie Angielskim, porwał się do broni przeciwko Angielskiemu regimentowi, 14 ludzi trupem położył, kilku poranił i wielu w niewolę zabrał. Reszta Angielskiego regimentu udała się potym do Bastyi. W spomnionym dopiero miescie zamordowano niedawno 6 officyerów Angielskich w nocy.

Bawiacy tu Hiszpański poseł odebrał przed kilka dniami kuryera z Madrytu, i natychmiast powysyłał kuryerow do Hiszpańskich postów, w Turynie, Rzymie Neapolu i Parmie będących. Domyślaią się iż te depesze muszą się sciągnąć do terazniejszych okolicznosci między Anglią i Hiszpanią, pomiędzy któremi się na wojnę zanosi.

Znajdujące się nad Renem na Angielskim żołdzie regimenta Royal etranger od

1231 ludzi i drugi od 544, mają do Lombardy przybydź.

Z Bruxellii d. 4. Lutego.

Nadzieie pokoju iuż zniknęły, a uzbroiania niezmiernie się czynią na przyszłą kampanią. Armia Francuzka nad Renem będzie aż do 300 000 ludzi pomnożoną; młodzież z pierwszey rekwiizycyi ćwiczy się codziennie w broni. Rząd Francuzki nieprzyjął od zprzymierzonych mocarstw kondycyi pokoju; on niechce na inne przystać, tylko żeby Belgium i Leodyum były formalnie ustąpione Francyi, i żeby zprzymierzone mocarstwa uzwały rząd taki jaki sobie Hollandya zechce postanowić. Austria i Anglia niechcą o tym ani słyszeć; zaczną poydą znowu w pole. Wszystkie garnizony w naszych nowych departamentach a osobliwie w Bruxellii są powiększone, i na ten koniec przychodzą ieszcze co dzień woyska od Renu i Mozeli. Do Luxemburga przydzie od armii Paryzkiej 6000 ludzi; na rok iest ta forteca opatrzona w żywność.

Z Petersburga d. 3. Stycznia.

We wszystkich stronach Rosyjskiego państwa, czynią straszne uzbroiania. W Archangelu gotują znaczną flotę wojenną. Dwie armie, każda niemal po 100,000, formuią się na granicach Tureckich; inna idzie ku Georgii, i 45,000 woyska stoi na granicach Szwedzkich. Jakież są Katarzyny zamiary? Cała Europa wie, i patrzy obojętnie na to. — Wposród tych ogromnych przygotowań do śmierci i spustoszeń, Imperatorowa daie spaniałe festyny; Imieniny iey i święto S. Jerzego, były bardzo świetnie obchódzone. *Gratzka gazeta.*

Z Wexel d. 6. Lutego.

Piszą od Renu iż zawieszenie broni w krotce ustanie, i że Francuzi chcą nową kampanią otworzyć Rosyja miała iuż zapewnić Cesarza Jmć iż 40,000 iey woyska złączy się z Cesarską armią. Ztym wszystkim zapewniaia ieszcze, iż odpowiedź rzadu Francuzkiego na ultimatum Cesarza Jmć postanego przez iedną neutralną potencyą do Paryża, ieszcze niema-

deszła; więc jest jeszcze mała iskierka nadziei do pokoju.

Z Wyższego Renu d. 6. Lutego.

Posiłek z 30.000 woyska dla armii Austryackiej, przybywa już tu, i pięcioraki kontyngens od Rzeszy Niemieckiej z największym pośpiechem jeneralna komenda Rzeszy wybiera. Amunicyi i strzelby także bardzo wiele przywożą; niedawno przysły znaczne transporta z Ulmu i 150 Armat mają przyysć jeszcze do Cesarskiej armii z Gunsberg.

Fortyfikacye, które Francuzi około Düßeldorfu robią, mają być jeszcze mocniejsze jak te, które około Moguncyi byli zrobili, i mają 36,000 woyska w sobie umieścić.

Z Kopenhagi dnia 9 Lutego.

W tutejszym porcie bardzo się krzątają około uzbrojenia jak najprędzej wojennych okrętów, ponieważ rząd chce żeby nasza eskadra niebawmie na morze wyszła. W publikum przeznaczają Komendę tej eskadry, albo wice admirałowi Krieger, albo wice admirałowi Kaas.

Z Sztokholmu dnia 3. Lutego.

Na wczorayszej audyencyi był po pierwszy raz prezentowany Królowi Jmć Rofsyyski konsyliarz legacyi baron de Budberg. Przybył tu z jakąś Notą, mowią iż względem zaślubienia Królewskiego; ale tu niema długo bawić.

Francuzki sekretarz legacyi Frameries, który się tu jeszcze dotąd bawił, wyjeżdża w tych dniach do Paryża. Cały nasz kraj używa największej spokojności i błogosławieństwa, które są owocem pokoju i mądrej administracyi.

Z Rzymu dnia 20 Stycznia.

Król Neapolitański kazał robić nową drogę do Rzymu, która poydzie przez górę Calsin i zakończy się w Valmontone w krajach Papiezkich; tym sposobem ukroci się drogi do Rzymu z Neapolu o 30 mil.

Oyciec Święty niechorował tylko dwa dni, i absystował w dzień poświęcenia Katedry S. Piotra w Watykanie, nabożeństwu.

J. Świętobliwość, uprzydziła tego roku zswoię własney woli życzenie Publikum pozwoleniem zabaw karnawału; te zabawy są iak wiemy w tamtych stronach potrzebą ludu, i dla tego zakaz ich narobił przeszłego roku wtey Stolicy wiele nieukontentowania i rozruchow.

Z Koloni d. 5. Lutego.

Z boiaźnią wyglądamy co się z nami stanie, względem rozpisanej dla Francyi 100 millionów koronnych talerow przy muszonej pożyczki. Słychać iż na saną kolonią ma przypaść i million liwr.— Teraz niemamy nawet nadziei, żeby komunikacya na tutejszym moście była z tamtym brzegiem Renu przywrócona; słychać iż Francuzi żądali za pozwolenie iey 6000 koronnych talarow.— Jenerał Kleber, który podczas niebytności Jourdana, miał nad armią Sambry i Mozy komendę, znajduje się tu jeszcze — W Bonn został d 1 t. m. prosty dragon, który się pod Kreutznach przez 5 huzarów Blankenszteina przebił i 3 ich na miejscu położył, publicznie na rynku przystanym z Paryża bogatym pałaszem od jenerała Ernouf udarowany, i godnym oficyerskiej rangi uznany, gdyby mu tylko ustawy dla tego iż niemmie pisać ani czytać niebyły na przeszkodzie.

Z Bazylei d. 1. Lutego.

Aresztowani tu niedawno trzech Francuzi, Freret, Papst i Meunier są uznani za niewinnych; pierwszych dwóch odzyskało zupełną wolność, a trzeciego został areszt bardzo zwolnionym.

Cena zboża spadła u nas znacznie; worek, który kosztował przed kilka dniami 13 talarow szećcio liwrowych, nie kosztuje teraz tylko 6 talerów. W Alzacyi kosztuje luidora w gotowych pieniądzech.— Piszą iż aresztowane 300 osob emigrowanych w Bergzabern, i zaprowadzonych do Strasburga, odzyskały zupełną wolność i największą grzecznością odesłano ich do domów.

Kanton Berneński pozwolił z swego gruntu wyprowadzenie bydła do Francyi.